

Partiernes bemærkninger til ændringsforslagene

Socialistisk Folkepartis bemærkninger

Generelle bemærkninger

Den finanslov, der vil blive båret igennem af Dansk Folkeparti og regeringen, lider af flere afgørende mangler.

For det første prioriteres privat forbrug endnu engang højere end den offentlige velfærd. I august forudså regeringen en stigning i det private forbrug i 2007 på 2 pct. Dobbelt så meget som stigningen i de offentlige velfærdsudgifter. Finanslovaftalerne ændrer ikke væsentligt på dette misforhold. Det på trods af, at et flertal af danskerne synes, at skolekøkkener skal have lige så høj prioritet som samtalekøkkener, og at feriekolonier er mindst lige så vigtige som eksotiske ferierejser.

For det andet er miljø- og energisatsningen helt rudimentær. Det er selvfølgelig altid noget, at man er holdt med direkte at skære ned – efter 5 spildte år – men det er langt fra godt nok. Det betyder, at de pæne ord om en grøn energipolitisk satsning i statsministerens åbningstale kun var snak – finansministeren og Dansk Folkeparti er åbenbart så meget imod, at der ikke bliver sat penge af.

For det tredje er finansloven på grænsen af det økonomisk forsvarlige. Regeringen har ved flere lejligheder med rette påpeget, at dansk økonomi kører på kapacitetsgrænsen, og at en lempelse af finanspolitikken vil være uansvarlig. Nationalbanken er gået skridtet videre og har anbefalet en stramning. Alligevel laver man nu en finanslovaftale, som i kraft af delvis finansiering med engangsindtægter og statslige udbytter må vurderes som let ekspansiv. Det er der kun een grund til, nemlig at regeringen sætter skattestoppet over den økonomiske stabilitet.

Der er dog også enkelte punkter, hvor der er grund til at rose. Det gælder ikke mindst den offentlige forskning, som i regeringens første fem år var et spareobjekt – udgifterne faldt som andel af BNP – men som endelig har fået et løft, så det nu ser ud til, at Danmark vil leve op til Barcelona-erklæringens mål om i 2010 at bruge 1 pct. af BNP på offentlig forskning. Der er tale om en sag, hvor SF ihærdigt har presset regeringen, og det er glædeligt, at det har givet resultat. Bedre sent end aldrig.

SF har i år valgt kun at fremsætte få ændringsforslag til finanslovsforslaget. Ændringsforslag, der markerer retningen for den politik, som oppositionen – det andet Danmark – efter SF's mening bør føve. Vi kunne fremsætte mange andre forslag til finansloven, for der er meget der trænger til at blive lavet om, men vi har valgt at nøjes med markere en del af SF's samlede politik.

Eftersom SF ikke mener, at der er grundlag for en lempelse af finanspolitikken, er vores ændringsforslag lidt mere end fuldt finansierede, idet vi foreslår udgifter på ca. 3,4 mia. kr. og indtægter og besparelser på ca. 4,0 mia. kr.

Udover de forslag, der er nævnt nedenfor, vil SF stemme imod forslaget om at sænke sodavandsafgiften, hvilket bidrager med yderligere 80 mio. kr. til finansieringen af SF's ændringsforslag.

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 512

Regeringen har gentagne gange skåret ned på ulandsbistanden, så den i 2007 er 3,4 mia. kr. mindre end den ville have været, såfremt målsætningen om at bruge 1 pct. af BNI var blevet fastholdt. Det er et meget stort beløb, så stort, at det kan gøre en afgørende forskel. Beløbet er f.eks. så stort, at hele Afrika kan forsynes med myggenet mod malaria.

Regeringen har nu besluttet at fastlåse nedskæringerne på 0,2 pct. af BNI i og med, at den har lagt sig fast på en målsætning om at bruge 0,8 pct. af BNI på bistand. Men regeringen har grebet til kreativ bogføring, da den skulle leve op til sin egen målsætning:

Den har nemlig indregnet gældslettelse på trods af, at den gæld, som Danmark letter ulandene for, næsten uden undtagelse er gæld, der vedrører gamle danske eksportkreditter. Denne kreditordning blev lavet af hensyn til dansk erhvervsliv, ikke af hensyn til ulandene, og ordningen har som helhed givet et pænt overskud. Men i sagens natur har der også været tab – det var ligesom til at forvente i en garantiordning. Nu skal bistandsrammen helt urimeligt belastes med disse tab, selv om der reelt er tale om penge, der flyttes fra Udenrigsministeriet til eksportkreditordninger og i kraft af deres overskud videre til finansministeriet og statskassen.